

Med testamente bestemmer du selv, hvem der skal arve dig

Af advokat Thomas Philip, MachenhauerNielsen Advokater

Du kan selv bestemme, hvem der skal arve dig. Det betyder, at du også kan bestemme, at dit barn ikke skal dele arven efter dig med sin ægtefælle, hvis de bliver skilt. For at sikre dig det, opretter du et testamente, hvor du skriver, at det, dit barn arver, skal være barnets særlige. I den forbindelse kan du oprette det som et

såkaldt kombinationssærlige med særlige for dit barn. Hvis dit barn lever længere end sin ægtefælle, beholder det arven som særlige - men hvis dit barn dør før sin ægtefælle, bliver det fællesærlige, så ægtefællen får eksempel kan sidde i uskiftet bo.

Skriv testamentet i tide

Du kan også bestemme, at det skal være fuldstændigt særlige ved både skilsmisse og død, uanset, om det er dit barn eller dets ægtefælle, der dør først.

Når dødsfaldet er sket, kan det ikke 'repareres' af arvelader, det vil sige, den afdøde, der efterlader sig arv.

Vi får jævnligt besøg af klienter, der sidder i uskiftet bo, og som gerne vil lave noget om for hele formuen - det kan for eksempel være, at man vil lave om på en sær- ejebestemmelse - men det kan kun lade sig gøre for arven efter den længstlevende. I den situation har det ofte været fornuftigt at foretage et skifte, fordi ægtefællen

har fået størstedelen af arven, eller hele arven, hvor- efter testationen har kunnet gælde hele formuen, eller i hvert fald det meste.

Den situation kan man imidlertid forhindre ved at skrive testamente i tide.

Få 97 procent af formuen

Du kan supplere dit testamente med en ægtepagt, hvis du er gift, og for eksempel gerne vil have, at det meste af arven skal gå til den af jer, der lever længst. På den måde kan ægtefællen fak-

Spørg Ret & Rimeligt

Ret & Rimeligt skrives i samarbejde med MachenhauerNielsen Advokater. Den skrives med udgangspunkt i spørgsmål fra læserne, sager fra advokaternes praksis og aktuelle juridiske forhold.

Thomas Philip

Har du spørgsmål til advokaterne eller emner, du kunne tænke dig at få belyst, kan du skrive til dem på mail-adressen mail@machenhauernielsen.dk.

machenhauernielsen

tisk tage hele 97 procent ud af den samlede formue.

For de fleste kan det blive en temmelig abstrakt affære at tænke flere dødsfald frem, men det er ikke desto min-

dre en vigtig overvejelse, som mange flere burde tage stilling til, og rigtig mange har i virkeligheden brug for et testamente - af den ene eller anden årsag.

Ville ikke dele arv med ekskonen

Af advokat Thomas Philip, MachenhauerNielsen Advokater

Ulla og Flemming havde været gift i syv år. Det viste sig at være længe nok, for parret var nu flyttet fra hinanden og var helt enige om, at de ville skilles.

Det var så også det eneste,

de var enige om, for de kunne hverken nå til enighed om delingen af boet, eller hvor deres børn skulle bo, og hele familien stod midt i en meget opslidende situation.

Derfor var det både ulykkeligt og uheldigt, at Flemmings mor døde i samme periode. Dødsfaldet fandt sted, efter at Flemming og Ulla

var flyttet fra hinanden, men inden nogen af dem havde kontaktet Statsforvaltningen om separation eller skilsmisse. Det betød, at de stadig var gift på papiret, og at formue, som ikke var særlige, var delingsformue - det, der tidligere blev kaldt fællesærligeformue. Men parret var flyttet fra hinanden, og havde aftalt, at de

skulle skilles - så hvad gjorde de nu...?

Flemming kontaktede mig, og spurgte:

»Kan jeg ikke beholde formuen fra min mors arv? Den var jo ikke udbetalt, inden Ulla og jeg blev skilt, og vi var jo enige om skilsmisse, inden min mor faldt bort«.

Men jeg var nødt til at sva-

re, at delingsformueordningen desværre først ophører ved udløbet af det døgn, hvor Statsforvaltningen har modtaget separations- eller skilsmisseansøgningen. Samtidig er det sådan, at arvefaldet - det tidspunkt, hvor arvingerne får ret til en andel i afdødes ejendele - sker den dag, hvor afdøde falder bort. Det betød, at

Flemming skulle aflevere det halve af arven efter sin mor til Ulla i forbindelse med bodelingen i ægtefælleskiftet. Flemming havde arvet mere end en million kroner af sin mor, og ønskede ikke at dele beløbet med Ulla - men lov er lov, og derfor fik Ulla udbetalt halvdel af beløbet i arv efter sin tidligere svigermor.